Р Е Ш Е Н И Е
№ 3692

гр. София, 03.06.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 30.05.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова
ЧЛЕНОВЕ: Антоанета Аргирова
Диляна Николова

при участието на секретаря Милена Рашкова и при участието на прокурора Тафров, като разгледа дело номер **3876** по описа за **2014** година докладвано от съдия Полина Якимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С решение от 06.01.2014 г., постановено по н. а. х. дело № 15908/ 2013 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 101 състав е отменено Наказателно постановление /НП/ № 22 2205949/ 15.07.2013 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда" С., с което на [фирма], ЕИК[ЕИК], е наложено административно наказание „имуществена санкция" в размер на 1 500 лв за нарушение на чл. 317, ал. 1 КТ на основание чл. 416, ал. 5 вр. чл. 413, ал. 2 КТ.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН решението е обжалвано от административно-наказващия орган, с искане да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което да бъде потвърдено НП. Заявеното касационно основание е нарушение на закона – чл.348, ал.1, т.1 вр. ал. 2 НПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН. Аргументирано е с твърдението, че с ЕР на ТЕЛК от 10.12.2012 г. органът по експертиза на работоспособността се е произнесъл, че С. Ф., работник в [фирма], не може да полага труд на длъжността шофьор и е уместно трудоустрояване на друга работа без натоварване на долните крайници – механик, снабдител или друга длъжност от определените за трудоустрояване. Следователно е налице предписание за трудоустрояване по смисъла на чл. 317, ал. 1 КТ, а

назначавайки Ф. на длъжност мияч на производствени помещения, работодателят не се е съобразил с издаденото от здравните органи предписание. Разпоредбата на чл.317, ал.1 КТ урежда дължимото поведение на работодателя при предписание за трудоустрояване, издадено от здравните органи. Последното задължава работника да не изпълнява работата, от която се премества, а работодателя – да не го допуска до тази работа и да го премести на друга подходяща работа. А след като законът предписва определено задължение, неизпълнението му води до осъществяване на състав на административно нарушение.

Ответникът, [фирма], не ангажира становище в касационната инстанция.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираното с жалбата касационно основания по смисъла на чл.348 от НПК и служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, провери изцяло съответствието на решението с процесуалните правила и материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима като подадена от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, е основателна.

СРС е приел за установено по несъмнен и категоричен начин, че в рамките на проверка за спазване на трудовото законодателство е констатирано, че трудовото досие на С. Ф. съдържа ЕР на ТЕЛК № 2216 от 179/ 10.12.2012 г. с което му е определена 46 % неработоспособност след претърпяна трудова злополука, в което е посочено, че лицето не може да работи по производствена характеристика, уместно е трудоустрояване на работа без натоварване на долните крайници. От дружеството е представен списък на определени места за трудоустрояване на работници и служители за 2013 г., в който фигурират длъжностите механик, билетопродавач, диспечер, монтьор и отчетник. С допълнително споразумение към трудовия договор Ф. е назначен на длъжност мияч производствени помещения.

Отмяната на санкционния акт е мотивирана от въззивната инстанция с извод, че разпоредбата на чл.317, ал.1 КТ не урежда състав на административно нарушение, нито задължение за работодателя, свързано с изпълнение на предписанието на здравните органи. Прието е, че от работодателя не е изпълнено задължението за трудоустрояване на конкретния работник, което е предвидено в чл. 317, ал. 3 КТ

Съставът на административното нарушение по чл. 413, ал. 2 е бланкетен - разпоредбата предвижда налагане на административно наказание за работодател, който не изпълни задълженията си за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд. Следователно съдържанието му се попълва от разпоредбите на КТ, ЗЗБУТ и подзаконовите актове по прилагането им.

В разпоредбата на чл.317, ал.1 е предвидено, че необходимостта от преместване на работника или служителя на друга подходяща работа или на същата работа при облекчени условия, характерът на работата, условията на труда и срокът на преместването се определят по предписание на здравните органи.

Съществуването на акт на органите по експертиза на работоспособността създава задължения от една страна за работника или служителя да не изпълнява работата, от която се премества, и за работодателя - да не го допуска до тази работа – така чл. 317, ал. 2 КТ.

Съгласно чл. 317, ал.3 работодателят е длъжен да премести работника или служителя на подходяща работа съгласно предписанието на здравните органи в 7-дневен срок от получаването му.
При тази регламентация е основателен доводът ня въззивната инстанция, че сочената от актосъставителя и касатора норма на чл. 317, ал.1 КТ не съдържа правило за поведение с насоченост работодателя. Остава открит, обаче, въпросът за преквалификация на извършеното нарушение - когато съдът е сезиран с определени факти и обстоятелства, правнозначими за повдигнатото административнонаказателно обвинение срещу извършителя на административно нарушение и същите са правилно установени в хода административнонаказателното разследване, като делото е изяснено от фактическа страна, решаващият съд следва да се занимае с извършеното нарушение и да се произнесе по надлежния ред за ангажиране на административнонаказателната отговорност на санкционираното лице. За да бъде отменено НП, се изисква не само санкционираното лице да не е извършило нарушение според квалификацията на основанието за ангажиране на административно-наказателната му отговорност в АУАН и в НП, а и според фактите на обвинението. Няма процесуална пречка съдът да постанови съдебен акт по фактически извършеното нарушение, когато са налага приложение на закон за по-леко, същото или еднакво наказуемо нарушение, и като преквалифицира извършеното нарушение, да измени НП- чл.63, ал.1 от ЗАНН. Обратното на това означава съдът да премира нарушителя като го освободи изцяло от административнонаказателна отговорност при доказаност на извършено административно нарушение от фактическа страна, което противоречи на целите на административното наказание по чл.12 от ЗАНН.
Така допуснатото нарушение на закона може да бъде отстранено от касационната инстанция без да се налага връщане на делото за ново разглеждане на въззивната инстанция - в този смисъл Тълкувателно решение № 3 от 10.05.2011 г. на ВАС по по тълк. д. № 7/2010 г., О..
С тези съображения съдът намери, че оспореното решение на СРС, като издадено в нарушение на материалния закон следва да бъде отменено, а вместо него НП изменено, като се преквалифицира нарушението от такова по чл. 317, ал. 1 КТ на такова чл. 317, ал. 3 КТ.
При този изход на спора за индивидуализацията на административното наказание, което следва да бъде наложено след преквалифициране на нарушението, според АССГ в настоящия състав, след като при първоначалната квалификация административното наказание е било индивидуализирано от АНО в НП в минималния установен в чл.413, ал.2 КТ размер, следва да бъде определено по същия начин и да се индивидуализира в размер на 1500 лева.
Водим от горното и на основание чл. 222, ал.1 АПК, вр.чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение от 06.01.2014 г., постановено по н. а. х. дело № 15908/ 2013 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 101 състав
ИЗМЕНЯ Наказателно постановление /НП/ № 22 2205949/ 15.07.2013 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда” С., с което на [фирма], ЕИК[ЕИК], е

наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 1 500 лв за нарушение на чл. 317, ал. 1 КТ на основание чл. 416, ал. 5 вр. чл. 413, ал. 2 КТ като преквалифицира нарушението по чл. 317, ал. 3 КТ.
Решението не може да се обжалва.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ :